

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 18 ianuarie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 6 aprilie 2021, declarat de avocatul Chisnencu Alexandru în numele inculpatului

Duminica Anton XXXXX, născut la XXXXX, originar din s. XXXXX, mun. XXXXX, domiciliat în mun. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 23.12.2020 - 18.01.2021,
instanța de apel: 03.02.2021 - 06.04.2021,
instanța de recurs: 21.06.2021 - 30.06.2021.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 18 ianuarie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Duminica Anton a fost condamnat în baza art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 22 iulie 2020.

De la Duminica Anton s-au încasat în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 9422 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Duminica A., urmărind scopul de a comite act de homosexualitate, precum și de a-și satisface pofta sexuală în formă perversă, având aceeași apartenență sexuală cu minorul XXXXX XXXXX, la 22.07.2020, în jurul orei 20⁰⁰, în timp ce se afla la domiciliul său de pe str. XXXXX, XXXXX, din mun. XXXXX, acționând în scopul săvârșirii unui raport sexual în formă perversă cu minorul XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, profitând de imposibilitatea acestuia de a se apăra și de ași exprima voința, cunoscând cu bună știință că ultimul este

minor, prin constrângere fizică și psihică, profitând de superioritatea sa fizică și de vârsta fragedă a victimei, a săvârșit cu el un act oralo-genital.

Instanța a reținut că, inculpatul a recunoscut vina și a solicitat, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Astfel, în temeiul probelor administrate, acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca acțiuni violente cu caracter sexual, adică homosexualitatea sau satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă, săvârșită prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acestuia de a se apăra sau de a-și exprima voința, cu bună-știință asupra unui minor.

La stabilirea pedepsei, instanța a luat în considerare că, inculpatul anterior nu a fost judecat, se află la evidența medicului narcolog cu diagnosticul: XXXXX, se caracterizează pozitiv la locul de trai, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, infracțiunea este gravă și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani, că în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală beneficiază de o reducere cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, noile limite ale pedepsei stabilite în art. 172 alin. (2) lit. b) Codul penal fiind de la 3 ani și 4 luni la 8 ani închisoare, concluzionând echitabilă aplicarea unei pedepse de sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni.

Ori, corectarea și reeducarea inculpatului nu este posibilă, echitabilă și rațională fără izolare de societate, deoarece a comis o infracțiune gravă, cu un impact social major.

3. Avocatul Cernei Felix a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 4 ani și 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art. 90, 90¹ Cod penal.

Apelantul a invocat că, inculpatul este caracterizat pozitiv, nu a încălcat regulile de conviețuire, se bucură de stima semenilor, nu a încălcat ordinea publică, este încadrat în calitate de paznic la "Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei", s-a căit sincer și a contribuit la aflarea adevărului, careva circumstanțe agravante lipsesc.

Prin urmare, inculpatul, este o persoană rezonabilă, împărtășește valorile și atitudinile societății, are o atitudine de regret de fapta comisă, după săvârșirea infracțiunii a adoptat o atitudine corectă față de fapta comisă și dorește să se reintegreze în societate, acesta a demonstrat că a pășit pe calea corijării și reintegrarea sa în societate este posibilă tară executarea pedepse sub formă de închisoare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 6 aprilie 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de judecată la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art.16 alin. (4) Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost judecat, se află la evidența medicului narcolog cu diagnosticul: XXXXX, se caracterizează pozitiv la locul de trai, de asemenea de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii.

În acest context, în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptelor și personalitatea inculpatului, instanța de fond legal și justificat i-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni.

Ori, anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

Instanța de fond justificat a conchis că o pedeapsă privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or, inculpatul a comis raport sexual în formă perversă, profitând de imposibilitatea acestuia de a se apăra și de a-și exprima voința, cunoscând cu bună știință că partea vătămată este minor, prin constrângere fizică și psihică, profitând de superioritatea sa fizică și de vârsta fragedă a victimei, a săvârșit cu el un act oralo-genital.

În cele din urmă, scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni, stabilit de instanța de fond, iar circumstanțele atenuante au fost luate în considerație de către prima instanță.

Urmează a fi respinsă solicitarea avocatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde în temeiul art. 90, 90¹ Cod penal, în privința inculpatului or, acesta nu întrunește condițiile necesare pentru numirea pedepsei cu suspendarea condiționată înainte de termen și condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare în situația în care, inculpatului i-a fost numită pentru infracțiunea comisă o pedeapsa proporțională cu gravitatea acesteia, luând în considerație circumstanțele săvârșirii infracțiunii, vârsta părții vătămate, starea morală a părții vătămate după impactul emoțional primit în urma săvârșirii infracțiunii.

5. Avocatul Chisnencu Alexandru a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie aplicate inculpatului prevederile art. 90 sau 90¹ Cod penal.

Recurentul a invocat că, decizia instanței de apel și sentința primei instanțe sunt neîntemeiate și necesită a fi casate din aceleași considerente ce au fost expuse în apel.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de

procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursul avocatului este fondat pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele precise conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept concrete și esența că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se sancționează în exclusivitate cu pedeapsa închisorii de la 5 la 12 ani, de prevederile art. 61, 75, Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în

strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepșa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestora, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Ori, soluția instanței de apel este conformă și jurisprudenței naționale, potrivit căreia, instanțele urmează să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave (*pct. 17 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 8 din 11.11.2013, Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.- 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Chisnencu Alexandru, împotriva sentinței Judecătorei Orhei din 18 ianuarie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 6 aprilie 2021, în privința inculpatului Duminica Anton XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 16 iulie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun